

forflag som de Grunde, der under Forhandlingerne ere anførte til Sammes Retfærdiggjørelse, vise, at der mindre er taget Hensyn til den Mulighed, at vedkommende Regjeringsmyndighed, ved i Erklæringerne anbragte urigtige Foregivender, kunde forledes til Beslutninger, hvorved Nogens Ret blev krænkert, end til den, at billige Ansøgninger kunne blive afflaaede paa Grund af, at vedkommende Dyrighed ei behørig havde anbefalet dem. Hiin første Mulighed er imidlertid det, der snarest kunde oppække Betæneligheder ved Erklæringernes Hemmelighed; men, ligesom der blandt Andet paa Grund af den Barsomhed, som Regjeringsmyndighederne vise i at bygge paa factiske Angivelser i de afgivne Erklæringer, neppe er større Fare for Forurettelser af det Slags end den, som alle menneskelige Indretninger frembyde, saaledes er det, som foransført, ikke egentlig dertil, der er taget Hensyn, ved at indbringe og anbefale det foreliggende Forflag, og i alt Fald ere de Bestemmelser, der indholdes i samme, ikke egnede til at raade Bod paa dette Onde. Der er lagt særdeles Vægt paa de Ansøgninger, der i stor Mængde indkomme om Næringsbevillinger, og det er udhævet, at disse afflaaes, uden at Grunden antydes til Resolutionen, eller at Ansøgerne iøvrigt ere istand til at fatte samme. Det er derhos bemærket, at slige Ansøgninger ofte afflaaes, skjøndt de have været anbefalede i Erklæringer, navnlig i dem, som Sogneforstanderskaberne have afgivet, og at det skøndom har været Tilfældet, at af flere om den samme Næringsberettigelse indgivne Ansøgninger den er blevet afflaaet, som Sogneforstanderne have anbefalet, og derimod den bevilget, som Sogneforstanderne ikke have fundet anbefalelig. Men, ligesom det allerede fremlyser af Forholdenes Natur, at de Erklæringer, der afgives af Sogneforstanderskaberne, allerminst kunne ventes at blive skulte for Supplicanterne, saaledes sees det ikke, hvorledes det, hvorover man under denne Deel af Forhandlingerne har besværet sig, kunde afhjælpes ved en lovhjemlet Afgang til at faae Kundskab om de i slige Sager afgivne Erklæringer, hvorimod det snarere maatte kunne have ført til et Andragende om, at vedkommende afgjørende Myndighed skulde meddele

de Grunde, hvorpaa dens Beslutning var bygget. Men der er ikke fremkommet det Mindste, som kunde give Grund til at antage, at de paa-pegede Afgjørelser ikke ere rigtige. At Sogneforstanderne ere villige til at anbefale Bevillingerne til Haandværkers og Handels Drift i deres District, især naar Ansøgeren er født eller har hjemme sammesteds, er naturligt, men vedkommende Regjeringsmyndighed, der har at tage Hensyn til Forhold, der ligge udenfor Sogneforstanderskabernes Kreds, deriblandt til Kjøbstadens Lary, kan desuagtet have god Grund til at afflaae det Ansøgte. Det kommer forsaavidt ikke an paa, om de hidtilværende Næringsbegrænsninger og det hele Forhold mellem Kjøbstad og Land ere hensigtsmæssige, navnlig svarende til den nærværende Udvikling; saalænge ikke den nuværende Tingenes Orden forandres ved Lov, kan Statsbestyrelsen ikke tilfidesætte samme ved enkelte Sagers Afgjørelse, medens det er bekjendt, at den ikke blot i den senere Tid, men og igjennem en meget lang Række af Aar har deels gennem nye Love og Foranstaltninger, deels ad Bevillingsveien søgt at raade Bod paa, hvad der i den ældre Tingenes Orden var meest hæmmende for Næringsvirksomheden. Der er heller intet Synderligt i, at Indenrigsministeriet, som forhen vedkommende Regjerings-Collegium, skøndom af Flere, der søge Bevilling til et bestemt Næringsbrug, foretrækker en Anden end den, Sogneforstanderskabet anbefaler. Dersom dette, til Exempel, blandt Flere, der søgte om en Bevilling til Handel eller Krohold, anbefalede den, der var mest trængende til et saadant Erhverv, saa vilde Regjeringen maaskee ikke have Ret, om den troede, at der var større Sikkerhed for en gavnlig Benyttelse af en saadan Tilladelse, naar den meddeelttes den af dem, der levede i noget bedre Kaar. Ligeledes vil Regjeringen uden Tvivl have Grund til at afsvige fra Forstanderskabets Forflag, hvis det byggede sin Anbefaling for den ene Ansøger derpaa, at han var født i Sognedistrictet. Naar der klages over, at Regjeringen ikke motiverer sit Afslag i saadanne Tilfælde, men kun fort og godt resolverer: „Det Ansøgte kan ikke bevilges“, saa er dette Noget, som kun staaer i en fjern Forbindelse med det Spørgsmaal, der er nærværende Sags